

at faa anvendt paa sig selv ved lignende Lejlighed. Det hedder jo, at Magt avler Ansvarfølelse, og at jo mægtigere man føler sig, des højmodigere bliver man. Paa mig har det foreliggende Forslag imidlertid ikke gjort Indtryk af, at Højsindet er vokset med Magtfølelsen; det forekommer mig tværtimod, at Forslaget om at forkaste Valget i Kellerup er præget af ikke ringe Grad af en Smaalighedens Betragtning.

De Klager, der ere fremsatte over Valget, falde i to Klasser, idet de dels vedrøre Valghandlingen, dels referere de sig til Valglisterne. Jeg tror, at det vil fremme Overskueligheden at betragte hver af disse to Klasser for sig, og jeg skal nu Punkt for Punkt følge den ærede Ordfører i Omtalen af de enkelte Ankepunkter.

Først er der anket over, at Valgbestyrelsen ikke har efterkommet Budet i Valglovens § 42 om at kundgøre før den skriftlige Afstemnings Begyndelse, hvor Afslutningen vil finde Sted. Denne Anke er imidlertid paa det bestemteste modsagt af Valgbestyrelsen; det stemples i den af denne afgivne Erklæring som en urigtig og aldeles ugrundet Paastand, at en saadan Kundgørelse ikke er sket. Valgbestyrelsen bestaar af 13 Medlemmer, saa vidt vides Mænd af alle politiske Afskygninger, og paa det Punkt er der ingen væsentlig Uenighed; der er kun det at bemærke, at Valgbestyrelsens tre radikale Medlemmer have forlangt tilført Erklæringen, at de „ikke kunne huske at have hørt, at Formanden ved Afstemningens Begyndelse har bekendtgjort for Vælgerne, hvor Stemmelisterne skulde samles.“ Den ærede Ordfører ved jo som Sagfører meget vel, at et Vidnesbyrd som dette, at man „ikke kan huske“, end ikke gælder til Wandsbeck, og der er endvidere her at bemærke, at disse samme tre ærede Medlemmer af Valgbestyrelsen kort Tid i Forvejen have skrevet under paa Valgbrevet, hvorved de bevidne, at Forskriverne i Grundloven og Valgloven ere blevne efterkomne i alle Dele. Det maa unægtelig forbavse at se Mænd, der røgte et offentligt Hverv, kort efter at de have afgivet en offentlig Erklæring om, at alt er gaaet til paa fuldkommen lovlig Maade, i en anden offentlig Skrivelse erklære, at de ikke kunne huske, om Lovens Forskrifter ere blevne iagttagne. Der findes i Straffeloven en Paragraf, som siger, at naar nogen til Brug i Retsforhold, som vedkomme det offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner noget, hvorom han ingen Kundskab har, da er han skyldig til Straf. Naar de

tre omtalte Medlemmer af Valgbestyrelsen ikke kunne huske, om Loven er bleven fulgt ved Valget i Kellerup den 5te April, saa burde de ikke have underskrevet Valgbrevet; men have de husket det den Gang, maa deres Hukommelse være mærkelig svag, naar de have glemt det den 26de August, da Erklæringen blev afgiven af Valgbestyrelsen. Over for Klagerens Paastand om, at Valglovens § 42 ikke er fulgt, staar saaledes i Virkeligheden den samlede Valgbestyrelsens Erklæring. Men selv om det omhandlede Klagepunkts Urigtighed ikke var godtgjort, maatte man jo spørge: Hvilke Følger har da den paaklagede Undladelse haft? Og saa herpaa komme Klagerne ind. Der læses herom i Klagen følgende: „Det kan bestemt oplyses, at en Vælger, der vilde have stemt paa den faldne Kandidat, i sin Uvidenhed om Stedet for den afsluttende Afstemning, spildte nogen Tid og kom for sent. En anden, der befandt sig i en lignende Situation, blev i sidste Øjeblik vejledet til det rette Lokale og fik afgivet sin Stemme.“ Ham kan man altsaa se bort fra, han fandt jo sin rette Baas. Saa betragte vi nærmere den anden, om hvem det efter Klagens Udsigende „bestemt kan oplyses“, at han har spildt sin Stemme. Stedets Politimester udsendte, som den ærede Ordfører omtalte, en Politibetjent Jensen for at skaffe Oplysning om adskillige af de i Klagen nævnte Punkter. Det hedder i Instruksen for Politibetjent Jensen, at han angaaende den Vælger, der ifølge Klagen vilde have stemt paa Jacob Christensen, men var kommen for sent af Uvidenhed om Stedet for den afsluttende Afstemning, skulde „spørge en Klager (Nørskov Jensen, Rs. Andersen i Mausing, L. Broberg i Sjørslev, J. Kr. Andersen i Ans, Anton Mikkelsen i Vattrup), hvem denne Vælger er.“ Resultatet af denne Undersøgelse foreligger i en saalydende Rapport fra Betjenten: „Efter Ordre har jeg indhentet følgende Oplysninger i Anledning af Klagen over Valget til Folketinget i Viborg Amts 3dje Valgkreds: Ad a.: Ingen af Klagerne kan give nogen Oplysning om, hvem den Vælger er, der af Uvidenhed om Stedet, hvor Afstemningens Afslutning fandt Sted, ikke fik afgivet sin Stemme, men de formene, at Søren Ravnholt i Kellerup kan give Oplysning derom.“ Det hedder nu videre: „Søren Ravnholt forklarede, at han ikke kender, hvem den Vælger var, men det var et *Rygte*, som havde udbredt sig, uden at han kan opgive, fra hvem Rygtet stammer.“ Saale-